

หนึ่งเดือนในฟิลาเดลเฟีย

สุนทรี ศุภธีรวรรณรักษ์

ก้าวแรกที่เหยียบแผ่นดินในต่างแดน รู้สึกตื่นเต้นเป็นอย่างยิ่ง เพราะทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเป็นสิ่งแปลกหูแปลกตาไปจากบ้านเรา นับตั้งแต่ผู้คน รถรา อากาศและतिकرةฟ้าซึ่งตั้งอยู่เรียงรายมากมาย ความแปลกตาเริ่มต้นที่สนามบินฮีทโธรว์ (Heathrow) ประเทศอังกฤษ ผู้คนที่พบ ณ ที่นั้นมีมากหน้าหลายตา หลายเชื้อชาติ และหลากหลายสไตล์การแต่งกาย มีห้างขายสินค้ายี่ห้อดัง ๆ อย่างเช่น ห้าง Harrod การที่เราต้องแวะที่สนามบิน Heathrow ก็เพื่อขอเปลี่ยนเที่ยวบินไปยังฟิลาเดลเฟีย ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยสายการบิน British Airway เที่ยวบิน B A 067

เราถึงฟิลาเดลเฟียด้วยความตื่นเต้น ตื่นใจ และตื่นเต้นพร้อมกับกังวลใจเล็กน้อยไปด้วย เพราะการเดินทางมายังประเทศสหรัฐอเมริกาในครั้งนี้ ถือเป็นประสบการณ์ครั้งแรกสำหรับทุกคนในกลุ่มของเราทุกคน หัวหน้ากลุ่ม ซึ่งเขาเคยเดินทางมาศึกษาเล่าเรียนยังประเทศนี้มาก่อน เมื่อเราออกจากด่านตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งมีการตรวจตราอย่างเข้มงวดก็

เห็นป้าย Welcome Group Study Exchange District 3330 Thailand มีการถ่ายรูปและจัดทำวีดีโอจากหนึ่งในสมาชิกที่มารอรับเรา เขาผู้นั้นคือ Bernard John Barrett หรือ BJ ซึ่งเป็น Host family ในสัปดาห์แรกของดิฉันนั่นเอง เขาเดินทางมาพร้อมกับภรรยา คือ Kathleen กลุ่มคนที่มารอรับเรา หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส มีน้ำใจ เอื้ออารีกันทุกคน ต่างตรงเข้ามาจับมือทักทาย และกอดเราด้วยความอบอุ่นพร้อมกับคำถาม Are you tired? Are you hungry? How about your trip? เรามีความรู้สึกราวกับว่าเราเป็นดาราหรือบุคคลสำคัญ ในช่วงหนึ่งช่วงเวลา ในขณะที่ดิฉันกำลังตอบคำถามและแนะนำตัวเอง BJ & Kathleen Barrett ก็เข้ามาบอกว่า You will stay with us. ดิฉันรู้สึกทั้งดีใจและตกใจระคนปนกัน ดิฉันเปลือกล่าวออกไปว่า My dad My mom ทั้งสองรูปร่างสูงใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง BJ ทั้งสูงใหญ่และอ้วนมาก ดิฉันสูงกว่าสะเอวของเขาเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อยืนใกล้ ๆ เวลาจะคุยกัน ดิฉันต้องแหงนหน้าจ้องคอตั้งป้าทีเดียว ส่วน Kath เป็นคนรูปร่างสูงใหญ่ สวย และใจดี เมื่อทุกคนได้พบปะพูดคุยกับ Host Family ของแต่ละคนเรียบร้อยแล้ว เขาก็พาเราไปพักที่โรงแรมแห่งหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ ๆ

สนามบินฟิลาเดลเฟีย คือ Embassy Suites Airport Hotel เพื่อให้เราได้พักผ่อนด้วยกันอีก 1 คืน วันรุ่งขึ้นก็มีการปฐมนิเทศ จากนั้นครอบครัวของแต่ละคนก็มารับพาไปยังบ้าน

ครอบครัวของดิฉัน นำดิฉันไปโบสถ์ซึ่งเป็นโบสถ์แคธอลิก เพื่อไปศึกษาเกี่ยวกับพิธีกรรมต่าง ๆ อาทิ มีการร้องเพลงสรรเสริญพระเยซู และมีการแสดงปราฐกถาของบาทหลวง จากนั้นก็ไปบ้านกัน ระหว่างทางที่จะไปยังบ้าน ข้าพเจ้าประทับใจในคำพูดของ BJ เป็นอย่างยิ่ง เขาพูดว่า Please think this is your family and make yourself comfortable. Tell me whenever you have problem OK คำพูดนี้แม้ฟังดูธรรมดา ธรรมดา แต่กินใจดิฉันยิ่งนัก และมันยังคงช่วยคลายความกังวลใจให้ดิฉันอีกด้วย

โปรแกรมของเราเริ่มต้นตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม ถึง 6 พฤศจิกายน 2542 ทั้งหมด 4 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์จะมีการเปลี่ยนครอบครัว เมือง และสโมสร เจ้าภาพ 2-3 วันแรกเป็นช่วงการปรับตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารการกิน การสอน และผู้คนที่พบเห็น เพราะที่นี้อาหารมือเช้าไม่ค่อยได้ทาน ส่วนใหญ่จะหนักที่มือเย็น เพราะมือเย็นสมาชิกในครอบครัวได้มาอยู่

พร้อมหน้า ส่วนเมื่อเช้าต่างเร่งรีบเพื่อไปทำกิจกรรมหรือหน้าที่ของตนเอง เรื่องการนอน เนื่องจากเวลาที่อเมริกาช้ากว่าเมืองไทย 11 ชั่วโมง เพราะฉะนั้นถ้าที่อเมริกากลางวัน บ้านเราก็จะเป็นกลางคืน ร่างกายจึงต้องปรับเรื่องการนอนด้วย ต่อมาก็เป็นการปรับตัวเมื่ออยู่ในสังคมอเมริกัน ดิฉันได้ศึกษาวิธีการเข้าสังคมของคนอเมริกัน ซึ่งผู้คนล้วนเป็นผู้ที่อยู่ในสังคมชั้นแนวหน้า เป็นนักธุรกิจหลายพันล้าน เป็นหมอ เป็นครู เป็นนักการธนาคาร ฯลฯ แต่ละคนล้วนมีน้ำใจ สุภาพ โอบอ้อมอารี ให้ความรักและความเป็นมิตร มีความเป็นกันเอง เช่น เวลาเราให้ของ เขาจะเข้ามาโอบเพื่อแสดงความซาบซึ้งและขอบคุณ ช่วงแรก ๆ ดิฉันรู้สึกเกร็ง แต่มาช่วงหลังความรู้สึกเกร็งหายไปเลย เพราะเราสัมผัสได้ถึงความจริงใจ และยอมรับว่านั่นคือวัฒนธรรมของเขา ต่อมาเราทุกคนก็เริ่มเรียนรู้ที่จะปฏิบัติต่อเขาบ้าง มันก็มีความสุขไปอีกแบบหนึ่ง ทีมของข้าพเจ้ามีทั้งหมด 5 คน

1. คุณอาสา ศาสลิกุปต์ หัวหน้าทีม เป็นสมาชิกโรดาร์ประจำสโมสรศรีธรรมมาไตรราช
2. คุณพรเลิศ อุ่นเจริญ พนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เขต 2 จ.นครศรีธรรมราช

3. คุณธีรวรรณ เทพรักษ์ ปลัด อบต. ปลักหนู อ.นาทวี จ.สงขลา

4. คุณสุนีย์ พัชราพงศ์ อาจารย์ภาษาอังกฤษโรงเรียนธิดาแม่พระ จ.สุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นรุ่นพี่วิชาเอกภาษาอังกฤษ สาขาศิลปศาสตร์ จากสถาบันราชภัฏสงขลาเช่นเดียวกับดิฉัน

ทางสโมสรเจ้าภาพจะจัดโปรแกรมให้เราได้ไปศึกษาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมต่างๆ ของเมืองฟิลาเดลเฟีย เช่น วัฒนธรรมของชนเอมิช ซึ่งเป็นชนพื้นเมืองของอเมริกา ไปศึกษาดูงานเกี่ยวกับโรงงานต่าง ๆ ซึ่งล้วนแต่มีความสำคัญต่อเมืองฟิลาเดลเฟียและแปลกหูแปลกตาสำหรับเรา แต่ละสัปดาห์เขาจะจัดให้เราได้ไปศึกษาเกี่ยวกับงานของเรา สัปดาห์ละ 1 วัน ดิฉันและคุณสุนีย์ พัชราพงศ์ ได้ไปศึกษาเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในแต่ละเมืองที่เราไปอยู่ โรงเรียนที่อเมริกาเริ่มมีการเรียนการสอนตั้งแต่ 07.30 - 14.30 น. จากนั้นเป็นเวลาสำหรับนักเรียนไปทำกิจกรรมสันตนาการ เล่นกีฬา เด็กนักเรียนอเมริกันมีระเบียบ กล้าแสดงออกและตรงต่อเวลา สังเกตจากเมื่อมีการเปลี่ยนคาบเรียน เด็กทุกคนต่างรีบเร่งเพื่อจะไปเรียนยังอีกห้องหรืออีกตึก เพราะถ้าเข้าชั้นเรียนสายอาจารย์ประจำวิชาซึ่งจะนั่ง

"ดูพวกคุณสนิทสนมซิดเชื่อราวกับรู้จักมักคุ้นกันมานาน
เราก็เลยบอกให้เขาทราบว่า คนไทยเรามีความเป็น
มิตรให้กับทุกคน จะรู้จักกันมานานหรือเพิ่งรู้จัก เรา
ก็สามารถรักกันได้ เพราะเราถือว่าเราเป็นพี่น้องกัน"

ประจำห้องก็จะปิดประตู นักเรียนต้องนำบัตรขอ
อนุญาตเข้าชั้นเรียนให้อาจารย์ประจำวิชาเช่นอนุญาต
ก่อนจึงจะสามารถเข้าชั้นเรียนได้ นักเรียนที่มีปัญหา
เรื่องการเรียน ไม่เข้าใจหรือไม่ได้มาเรียนก็จะมีครู
สอนซ่อมเสริมหรือสอนชดเชยให้เป็นรายบุคคลไป
คนอื่นในทีมของดิฉันก็เช่นเดียวกัน คุณพรเลิศได้ไป
ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลการท่องเที่ยวในเมืองฟิลาเดลเฟีย
คุณธีรวรรณ ได้ไปศึกษาเกี่ยวกับระบบการทำงานใน
งานสำนักงานของส่วนราชการ เวลาไปศึกษาดูงาน
เฉพาะงานเราจะแยกเป็นรายบุคคล แต่เวลาไปศึกษา
เกี่ยวกับวัฒนธรรมจะไปกันเป็นทีม และเวลาไปเป็นทีม
มักจะมีคำถามซึ่งเป็นคำถามที่ถูกถามบ่อยมาก Have
you known each other before ? เราก็ตอบด้วย
ความรู้สึกงง ๆ กันในช่วงแรกว่า ไม่รู้จักกันมาก่อน
แต่เมื่อถูกถามซ้ำ ๆ อยู่เรื่อยจึงถามกลับไปบ้างว่า ทำไม
เขาก็อธิบายว่า "ดูพวกคุณสนิทสนมซิดเชื่อ ราวกับรู้จัก
มักคุ้นกันมานาน" เราก็เลยบอกให้เขาทราบว่า "คน
ไทยเรามีความเป็นมิตรให้กับทุกคน จะรู้จักกันมา
นานหรือเพิ่งรู้จัก เราก็สามารถรักกันได้ เพราะเราถือ
ว่าเราเป็นพี่น้องกัน"

แต่ละสโมสรที่เป็นเจ้าภาพตั้งอยู่ต่างเมืองกัน
เพราะฉะนั้นเมื่อเปลี่ยนสโมสรเจ้าภาพก็ต้องย้าย
ครอบครัวด้วย ครอบครัวแรกของดิฉัน คือ BJ & Kate
Barrett ครอบครัวที่ 2 Mike & Anne Marlone Mike
เป็นหนุ่มใจดี พูดน้อยแต่ซี้เล่น ชอบเล่น Golf เป็น
ชีวิตจิตใจ Anne เป็นนักจิตวิทยาที่ใจดีและใจเย็น
ซี้เกรงใจเป็นที่หนึ่ง ครอบครัวที่ 3 James & Wendy
Neels James หนุ่มมาดเข้มวัย 40 ต้น ๆ เก่งมาก
อ่านหนังสือไม่คล่องแต่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวด้วย

ตนเองจนกลายเป็นคนที่รวยที่สุดในเมืองที่เขาอยู่ Wendy
สวยเปรี้ยว เก่งและจิตใจงาม ชอบยอมเสียสละเลิกจาก
อาชีพครูที่เธอรัก เพื่อมาดูแลลูกซึ่งขอมมาจากสถาน
เลี้ยงเด็กกำพร้าทั้ง 3 คน ครอบครัวที่ 4 David &
Joursic Kelso David เป็นคนอ้วน อารมณ์ดี
ส่วน Joursic อ้วนเช่นกันแต่น้อยกว่า BJ และ David
อารมณ์ดี ทำอาหารเก่ง ดิฉันมีความสุขมากตลอด
ระยะเวลาที่ได้ใช้ชีวิตอยู่กับคนเหล่านี้ เพราะเขาสร้าง
ความรู้สึกที่ดิฉันสัมผัสได้ว่า เขาจริงใจ รักเรา
ปรารถนาดีกับเรา เหมือนเราเป็นสมาชิกคนหนึ่ง
ในครอบครัวของเขา และเราก็รักเขาด้วยเช่นกัน

I do love them

ก่อนวันกลับ ทางสโมสรเจ้าภาพได้จัดงาน
เลี้ยงส่ง ครอบครัวทั้ง 4 ได้มาพร้อมหน้ากัน มีการ
แสดงรำวงของทีมเราและช่วงท้ายรายการ เราชองเพลง
คำมั่นสัญญา พร้อมคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ
เมื่อเพลงจบหันไปดูทุกคนในงานนี้ ล้วนแต่มีน้ำตานอง
หน้า มันเป็นบรรยากาศแห่งความโศกเศร้าระคนปนสุข
เขาทุกคนลุกขึ้นยืนแล้วปรบมือให้เรา ซึ่งตาม
ธรรมเนียมอเมริกันชน เขาถือว่าบุคคลใดที่ได้รับการ
ลุกขึ้นยืนปรบมือถือว่าได้รับเกียรติอย่างยิ่ง เรารู้สึก
ภาคภูมิใจกับเกียรติเช่นนี้เป็นยิ่งนัก ขากลับดิฉันได้มี
โอกาสเที่ยวที่กรุงลอนดอนเป็นเวลา 1 วันเต็มๆ อีกด้วย
การที่ดิฉันมีโอกาสในครั้งนี้ ถือเป็น
ประสบการณ์ที่มีค่าอย่างมหาศาลในชีวิต ซึ่งข้าพเจ้า
ไม่คาดคิดมาก่อน แต่สิ่งนี้คือความไฝ่ฝันมาแต่เมื่อครั้ง
ยังเยาว์วัย ตั้งแต่ครั้งดิฉันเริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้น
ประถมศึกษาที่โรงเรียนบ้านคำมะลิได้ ดิฉันรู้สึกชอบ
ภาษาอังกฤษ และเมื่อมาเรียนในระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนพินานพิทยาสรรค์ ก็ยิ่งชอบภาษาอังกฤษมากขึ้น เพราะดิฉันชอบลีลาการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์เทียน จึงสกุล ซึ่งเป็นศิษย์เก่าจากสถาบันราชภัฏสงขลาด้วยเช่นกัน อาจารย์ท่านนี้เป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยสานฝันของดิฉันให้กลายเป็นจริง ต่อมาเมื่อได้มาเรียนภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ ณ สถาบันราชภัฏสงขลา ดิฉันโชคดีที่ได้เรียนกับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งล้วนแต่มีศักยภาพ ดิฉันมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ตลอดจนอาจารย์ท่านอื่นที่ช่วยอบรมขัดเกลาจนทำให้ดิฉันสามารถอยู่ในสังคมซึ่งไม่ใช่สังคมนักเรียน หรือนักศึกษาได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ สถาบันราชภัฏสงขลาเป็นสถาบันที่สานฝันของดิฉันอย่างเต็มที่ เริ่มตั้งแต่เมื่อครั้งที่ดิฉันสมัครสอบโครงการ GSE (กลุ่มศึกษาแลกเปลี่ยน) ของสโมสรโรตารีสากล อาจารย์นิติยา ัญญาพาณิชย์ อาจารย์ไพพรรณ รัตนสาร อาจารย์ทั้ง 2 คอยให้คำแนะนำ อาจารย์พรรณี วัฒนายากร อาจารย์สวัสดิ์ กาญจนสุวรรณ อาจารย์ลัดดา เหม-ทานนท์ อาจารย์เหล่านี้คอยแนะนำให้ และอาจารย์โปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศทุกท่าน ซึ่งเป็นผู้ให้วิชาชีพ เป็นแหล่งความรู้และความมั่นใจในตัวดิฉัน ในขณะที่ตอบคำถามของแต่ละข้อ เมื่อคณะกรรมการสัมภาษณ์ ดิฉันขอนำข้อความในการสอบสัมภาษณ์บางส่วนมาให้ดูเป็นตัวอย่าง ดังนี้

"ดิฉันชอบลีลาการสอนภาษาอังกฤษของอาจารย์เทียน จึงสกุล ซึ่งเป็นศิษย์เก่าจากสถาบันราชภัฏสงขลา อาจารย์ท่านนี้เป็นบุคคลหนึ่งที่ช่วยสานฝันของดิฉันให้กลายเป็นจริง"

Q : Introduce yourself.

I'm Soonthree Soothdhiwannarak. I'm an English Teacher from Phimanphittayasan School in Satun.

Satun's situated in the South - West coast of Thailand boarding Malaysia . Satun was known as Mukim Setul; it's Malayu language meaning "The district of santol tree"

Satun consists of 6 administrative districts and one sub - district... Satun is well known as Tarutao National Park and reserve; it used to be a prison for political prisoners and it was declared by UNESCO as Asian Heritage.

Q : If you were elected, what would you do?

I'll promote about my king and my country. I'm proud of to be born in Thailand and to be Thais. Because Thailand has several good things.

First of all, I would like to tell you that I'm proud of his Majesty King Bhumibol Adulyadej of Thailand. I'm recognized of his contribution to the well-being of his subjects particularly in the form of royal activities and projects as he says" We will reign in righteousness for the benefit and the happiness of the Siamese people

His Majesty King Bhumibhol is not only the king but also the father of Thailand. His Majesty King cares about the welfare of Thai population. He was greatly interested in agriculture which he regarded as the major occupation of Thais. He helps to solve many problems such as Flood, dryness and traffic jam.

His Majesty King is a sport player, a composer, a musician and he is constitutional monarchy. He gives right to the population to have their faiths which were taken to many art-culture and rich of festivals such as Songkhran festival and Loy Krathong Festival. etc. Thailand has many tourist attractions such as...

"ดิฉันจึงรักและภาคภูมิใจในสถาบันราชภัฏสงขลาเป็นอย่างยิ่ง และอยากบอกทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของสถาบันราชภัฏสงขลาว่า สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันที่ดีที่สุดของเรา"

Q : How do you expect to receive from this programme ?

I wish to participate in this programme because this opportunity will give me a chance to expose myself into more advance and be able to develop my teaching. I have neither studied abroad nor gone on any studied trip overseas.

I think this is a good opporunity for me to go and learn how they teach foreign language as second language. Besides, I believe that this programme will provide me chances to meet some American teachers who have got new technics and much more knowledge then we'll be able to discuss and exchange ideas and our experience among each other.

ที่ดิฉันนำข้อความในการสัมภาษณ์มากล่าวไว้ในที่นี้ ด้วยหวังว่าจะได้เป็นแนวทางให้แก่นักศึกษา รุ่นน้องที่หวังจะไปต่างประเทศ และอยากฝากบอก ว่าดิฉันไม่ใช่คนเก่ง เพียงแต่มีความรักในวิชาที่เรียน มีความตั้งใจที่จะเรียนให้ดีที่สุด และเมื่อทำงานก็ตั้งใจทำงานให้ดีที่สุดด้วยเช่นเดียวกัน

4 ปีในสถาบันราชภัฏสงขลา ดิฉันตระหนัก และรับรู้ได้ถึงความมุ่งมั่น เอาจริงเอาจังในการสั่งสอนอบรมของครูบาอาจารย์ทุกท่าน และรับรู้ถึงความรักใคร่ผูกพัน แม้กระทั่งเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปทำงานแล้ว ก็ยังได้รับความรักใคร่เอ็นดูไม่เสื่อมคลาย อาจารย์ของเรายังคงติดตามความเป็นไปของศิษย์ทั้งหลายตลอดมา ดิฉันจึงรักและภาคภูมิใจในสถาบันราชภัฏสงขลาเป็นอย่างยิ่ง และอยากบอกทั้งศิษย์เก่าและศิษย์ปัจจุบันของสถาบันราชภัฏสงขลาว่า สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นสถาบันที่ดีที่สุดของเรา ♣

